

Tvrdohlavý Turek.

Napsal Julius Verne.

Aut. překlad Ot. Petrové.

Průvodčí zajisté znal dobře zpy této krajiny. Dle náhledu viazanova znal je úplně, dle náhledu Ahmeta až přibližně. Proto ta pochvala strýce, — již jak synovec nemohl sdělit, — "Hovka, jehož jednání tak podezřívá. Ostatně musíme přiměnou, že průvodčí neopustil nejspíše dne ani na okamžik cestující, jedu stále v čele karavany. Vše zdálo se tedy ubíratí svým širokým chodem, kromě nějakých náhodných situací, — lástě když táhly se po některém pahoru horském, neb když byly listy rozbrázděny a rozmočeny jedním deštěm. Nicméně drželi se dobře statně, a jelikož byl to přední den jízdy, mohlo býti od nich trochu více námahy než obyčejně žádáno, jelikož až octnou se k ránu, budou mít dosti času k počinu. Ba i ten malý osel nesl čile své břemeno. Kéraban se s ním spřá-

lil. "Allah! To zvíře se mi líbí," opakoval, "a abych si lépe obral úřady ottomské, mám dobru chuť, přijeti na jeho břehy Bosporu!" "Přivědíme, že to byla myšlenka, důstojná Kérabana. Nikdo nechtl učiniti tuto poznámku, aby snad vzácný Kéraban skvělou ideu skutečně dovedl k provedení. Deváté hodině večer, po skvělém namáhavém dnu, malá karava se zastavila a na radu svého průvodčího jala si připravovati nocleh. "Kolik daleko jsme ještě od náhodného?" tážal se na to průvodčí. "As pět neb šest mil ještě," byla odpověď průvodčího. "Proč tedy nejedeme dále?" kračoval Ahmet. "V několika dnech mohli bychom býti na místě."

"Vzácný Ahmete," odvětil průvodčí, "obávám se, že bychom ohlí v noci v této krajině zbloudili. Avšak zítra, za prvního svitu slunce, nebudu se míti co vyptáti a před polednem staneme na místě."

"Ten člověk má pravdu," děl Kéraban. "Nesmíme přílišným důvěrem vydati se v nebezpečí nočního zabloučení! Přenocujeme u milý synovče, a zítra před polednem pozdravíme vody Bosporské."

Všichni, vyjma Ahmeta, byli náhledu Kérabana a hleděli, aby sobě k noclehování zařídili místo co nejpříhodnější.

Místo průvodčím zvolené bylo velmi příhodné. Byl to dosti úzký průmysk mezi dvěma strmými horami, jež, správněji řečeno, jsou jen pouhými kopci v této části východní Anatólie. Průmysku to bylo dáno jméno Nérisa. V pozadí kupily se vysoké skály, jejichž hřebeny se na tmavém obzoru v levo polokruhovitě rýsovaly. V pravo otvírala se hluboká jeskyně, v níž mohla celá malá karava pohodlně naléztí přístřeší, což bylo po prohlídce řečené jevů jasně potvrzeno.

Toto místo bylo nejen výhodné pro nocleh cestujících, ale také velmi vhodné pro koně, kteří potřebovali jak píce tak i odpočinku. Několik set kroků od jeskyně táhla se step, kdež nechybělo trávy, ni trávy. Sem uvedl Kéraban koně, určené k tomu, aby jako obyčejně při podobném noclehování hřídali.

Proto ubíral se Nizib ku stepi a Ahmet doprovázel ho, aby poznal

okolí a přesvědčil se, zdali nehrozí nějaké nebezpečí. Skutečně nepostřehl Ahmet nic podezřelého. Step, již na východ uzavíralo několik podlouhle vlnících se kopců, byla úplně pusta. Sklábující se noc byla klidná a měsíce, jenž měl k jedenácté hodině vyjít, měl již svým jasem dostatečně ozářiti.

Několik hvězd třeptalo se ve vysokých oblacích, jež nepohnutě, jakoby spíce, vznášely se ve vysokých pásmech nebes. Ani nejmenší vánek neznepokojoval vzduch, ani nejmenší šelest nebylo slyšeti v celém okolí. Ahmet díval se s největší pozorností na širý obzor. Zda spatří opět nějaký oheň na temeni některého návrší v okolí? Jaké znamení bude se opět průvodčím dáno?

Nijaký oheň neobjevil se na konci stepi. Nijaké znamení nebylo dáno z dálek planiny.

Ahmet doporučil Nizibovi, aby bděl s největší ostražitostí, a rozkázal mu, aby ihned přišel mu do jeskyně oznámiti, kdyby zpozoroval něco neobyčejného. Na to rychle vrátil se do průmysku Nérisy.

KAPITOLA 12.

Nepokojný nocleh.

Když vrátil se Ahmet k společnosti, bylo vše přichystáno k večeru a ku spaní. Ložnici, vlastně společnou ložnici, tvořila vysoká, prostorná jeskyně se svými kouty a koutky, v nichž mohli si každý dosti pohodlně odpočinouti. Jídla pak byla z venčí, kdež zřízené balvany mohly sloužiti za stoly a židle.

Něco potraviny bylo vyňato z vozíku, taženého oslem, — jenž čítán byl za hosta, byv svým přítel Kérabanem zvláště pozván. Trochu píce, již step poskytl, zabezpečila usákoví dostatečný podíl na hostině, tak že hýkal spokojeně.

"Povězte, zvali Kéraban veselým tónem, "povězte, drazí přátelé! Jezme a pijme dle chuti! Aspoň toho ponese tento dobrý usák méně do Skutari!"

Rozumí se samo sebou, že se při této hostině, konané pod širým nebem a při záři několika smolných pochodní, každý dle libosti uvelebil. V pozadí, na skalisku, pravém to čestném křesle, trůnil Kéraban. Amasie a Nedžeb, sedíce vedle sebe jako dvě sestry na omšených kamelech, — nebylo více velitelky a služebnice, — udělaly místo Ahmetovi, janz neotálel je zaujati.

Co se týče důstojného Van Mittena, toť se ví, že byl vtěsnán mezi Janara a Sarabulu, a že všichni tři seděli za velkým balvanem, který byl by se obměkčil povzdechy nového ženicha.

Bruno, hubenější než kdykoliv jindy, chroupaje a žvýkaje, přisluchoval při hostině.

Nejen že vzácný Kéraban byl v nejlepší náladě jako člověk, jemuž se vše daří, nýbrž dle svého zvyku šprýmoval a vrhal střely svých vtipů přímo na přítele Van Mittena. Ano, byl již takový, že manželské dobrodružství, které se přihodilo tomu ubohému muži z pouhé obětavosti pro přítele, — nepřetávalo podněcovati jej ku stálému dobírání si. Ovšem, za dvanáct hodin skončil se celá ta historie a Van Mitten neuslyšel více mluvití ni o Janarovi, ni o jeho roztomilé sestře Sarabule. Proto Kéraban docínil se býti jaksi v právu, jestliže se vzhle-

dem ku svému společníku pranic neostýchal.

"Nuže, Van Mitten, jak se daří? Výborně, není-liž pravda?" pravil mna si ruce. "Konečně jste na vrcholu svých tužeb!... Dobří přátelé vás provázeli!... Roztomilá ženouška, jež na štěstí naskytla se na vaší cestě, vás doprovázela!... Allah nemohl by učiniti pro vás více, byť byste byl nejlepší z jeho věřících!"

Holandaň pohlédl trochu trpce na svého přítele, avšak neodpověděl.

"Nuže, vy mlčíte?" pravil Janar.

"Ne!... Mluví... mluvím pro sebe!" koktal Holandaň.

"S kým?" tážala se živě urozená Kurdka, uchopivši ho prudce za rámě.

"S vámi, drahá Sarabulo... s vámi!" odvětil ne tuze přesvědčivě Van Mitten.

Na to povstav, povzdechnul: "Ach!"

Urozený Janar a vzácná Sarabul povstali v témž okamžiku a sledovali ho při každém pohnutí.

"Chcete-li," započala Sarabul něhyplným hlasem, jenž nesnese však nižádné námitky, "chcete-li, ztrávíme jen několik hodin ve Skutari."

"Chci-li já?"

"Což nejste mým pánem, vážený Van Mitten?" lichočila mu jeho správná nevěsta.

"Ano," mručel Bruno, "jest tak dobře jejm pánem, jako jest člověk pánem zlé dogy, která se mu může každou chvíli do krku zakousnouti..."

"Na štěstí," myslil si Van Mitten, "zítra... ve Skutari bude všemu konec!" Avšak jaký to bude asi výstup!

Amasie pohlížela naň se skutečnou utrpností a netroufajíc si litovati ho nahlas, šeptala občas jeho věrnému sluhovi:

"Ubohý pan Van Mitten! Kam až přivedla jej jeho obětavost pro nás!"

"Ah," pravila Nedžeb, "to dokazuje alespoň, že má pan Van Mitten dobré a šlechtné srdce."

"Přilíš šlechtné!" mnil Bruno. "Od chvíle, kdy se můj pán rozhodl, že provázeti bude urozeného Kérabana na této cestě, ne ustával jsem mu opakovati, že atdříve, či později přihodí se mu neštěstí. Ale kdo by byl tužil, že neštěstí tohoto druhu! Státi se ženichem této čertovské Kurdky, třeba jen na několik dnů! Nikdy nebyl bych si pomyslíl něco podobného! Ne!... Nikdy! První paní Van Mittenová byla pravou holubičí u porovnání ke druhé!"

Zatím usedl Holandaň na jiné místo, při čemž se ho švagr i nevěsta drželi jako klíště. Bruno přinesl mu jakýsi pokrm, ale Van Mitten neměl chuti k jídlu.

"Vy nejíte, pane Van Mitten?" tážala se ho Sarabul, měříc jej přísným pohledem.

"Nemám hladu!"

"Skutečně, nemáte hladu!" odvětil urozený Janar. "V Kurdistanu má každý stále hlad... ba i po jídlu..."

"Ah, v Kurdistanu!" děl Van Mitten, polykaje dvojnásobná sousta — z poslušnosti.

"A pijte!" dodala urozená Sarabul.

"Vždyť pijí... totiž opojují se našimi slovy..."

Netroufal si však dodat: "Nevím pouze, zdali nebude mně z nich naic!"

"Pijte, pravíme vám!" naléhal urozený Janar.

"Nemám žízni!"

"V Kurdistanu má každý stále žízeň... ba i po napití..."

Zatím stál Ahmet stále průvodčího.

Pokračování.

Krásný obraz "Mistr Jan Hus loučí se s přáteli svými před upálením v Kostní ul." dávané za 40 centů jako premiér k Pokroku.

Českému lidu ve Spojených Státech.

ČECHOVÉ! RODÁCI! Dovolujeme si Vám oznámiti, že jemo založili a pro obchod právě otevřeli VELKÝ, RYZE ČESKÝ ZÁVOD ZASÍLATELSKÝ, pod jménem:

UNITED STATES MAIL ORDER HOUSE

se základním kapitálem PŮL MILIONU DOLLARŮ. Snahou naší bude, bychom ot. krajiny venkovské ve všem počtívě a řádně obsloužili. Prodáváme a do všech států po expresu, dráze a poštou zasíláme zboží všeho druhu jako: Grocerii, domácí nábytek, kamna, koberce, šicí stroje, hotové oděvy pro muže, ženy i děti, koženou a gumovou obuv, prádlo, vybavy do nové domácnosti, hospodářské stroje, polní a domácí nářadí, vozy, kuggy, kočáry, bicykle, zboží sedlářské, hudební nástroje, plana, varhany, zboží zlatnické a klenotnické, modní a stříšní zboží, semena, patentní léky a gumové zboží, stavební materiál, železná a železná zboží, vůbec vše, čeho ve své domácnosti neb v hospodářství potřebujete. RUČÍME, že naše zboží jest lepší a levnější než za jaké Vy nyní platíte jiným firmám. POŠLETE nám sebe menší objednávku — seznáte, že dostanete za Vaše peníze více a lepší zboží než kdekoli v jině. NAŠE ZÁSADA: Vratíme Vám peníze zpět, pakli Vás zboží neuspokojí aneb se Vám nehodí. Toto jest jasné a zřetelné — dostojíme vždy slovu. PÍŠTE, co ve své domácnosti neb ve svém hospodářství potřebujete, at' je to cokoli, sebe menší věc, my Vám obratem pošty zasíláme vzorky a ceny. Založili jsme náš obchod, největší toho druhu v Americe, s PŮLMILIONOVÝM kapitálem — zbudovali na dobrých základech a jsme přesvědčeni, že náš ČESKÝ LID ve všech státech této nové naší vlasti dá vždy přednost firmě naší — firmě RYZE ČESKÉ, před všemi obchody cizozárodnými. Peroučejíce se do přízně všech krajanů česko-amerických, zůstáváme v úctě za český zasilatelský závod

ANTON J. ZÁHROBSKÝ, předseda. JAKUB KANDLÍK, místopředseda. EDW. J. WINTERNITZ, tajemník. JOSEF KOKEŠ, pokladník. MATĚJ KÁRA, VILÉM A. STUCHLÍK, FRANK WAWÁK, členové ředitelstva.

Veškeré objednávky a dopisy adresujte:

U. S. MAIL ORDER HOUSE

1524 First National Bank Bldg. CHICAGO, ILL.

Náš velký český ilustrovaný katalog bude hotov co možná nejdříve a bude zdarma zaslán všem těm, kdož vystřihnou, vyplní a nám poštou zpět pošlou dotej uvedené kuponi

U. S. MAIL ORDER HOUSE, 1524 to 29 First National Bank Bldg. Chicago, Ill.

PÁNOVĚ: — Zašlete mně zdarma Váš český, ilustrovaný katalog, jakmile bude hotov.

Jméno.....

Poštovní stanice.....

County.....

Dept. 12. Stát.....

Světově známé české Harmoniky jakož i původní české vyrábí největší česká dílna Heligonky Josef Hlaváček v Lounech, (ČECHY.)

Krajané, přileťte si hned pro velký ceník a objednejte jen tam, protože ani v Americe není takové harmoniky k dostání. Tam prodávají německé zboží tovární a vydávají ho za české.

Pro stůl.

Ti, kdož dovedou oceniti výborný stolní nápoj oblíbí si zajisté naše "GOLD TOP" lahvové pivo. Jest lehké, perlicí se a řízné a jako jest zdravé, jest chutné. Vyrobeno jest z nejlepšího chmele, vybraného ječmene a čisté vody — není v něm ani jediné přesaady, jež by byla škodlivá neb nezdravá. Není to laciné pivo v nižádném smyslu, ale jest to jedno z nejlepších, a ti, kteříž je jednou okusili, stali se řádnými našimi zákazníky.

Dodává se v bednách a sice v lahvách kvartových neb pintových. Objednejte si u svého obchodníka aneb telefonem. — Tel. Omaha 1542; So. Omaha 8.

JETTER BREWING CO., vaří a lahvuji výborné pivo. SOUTH OMAHA, NEB.

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD

Pravidelná poštovní a pároplavební doprava z Baltimore do Brémen

přimo po nových dvojnásobných poštovních parnicích od 7.500 do 10.000 tun nosnosti: Cassel, Breslau, Rheln, Koeln, Hanover, Frankfurt, Brandenburg, Chemnitz, Neckar

II. kajuta z Baltimore do Brémen od \$45.00 nahoru.

Tyto parníky mají pouze jednu třídou kajut: sá označena jest jako II. kajuta.

Vše imované parníky jsou vřadně nové, vřadně sbudované a salony salize pokojekajutni na palubě. Elektrické osvětlení ve všech prostorách.

Další správy požádají generální jezetelé: A. SCHUMACHER & CO., No. 7 S. Gay St., Baltimore, Md. H. CLAUSENIUS & CO., 95 Dearborn Str., Chicago, Ill. aneb jejich zástupci vřadně.